

Contactblad

van de R.K. Parochie
St. Rafaël
Utrecht-Overvecht

juli 2010

KERKCENTRUM

St. Rafaël
Lichtenberchdreef 4
3562 RD Utrecht
Telefoonnummer van de beheerder: 030 - 261 2899
email bestuur: bestuur.rafaelparochie@gmail.com

PASTOR

G. Paimpillil
Tel. spreekuur: donderdag 10 - 11:00 uur
Telefoonnummer is nummer van secretariaat: 030 - 261 1252
email: geopallil@ziggo.nl

SECRETARIAAT

Op werkdagen van 10.00 uur tot 12.00 uur 030 - 261 1252
email: secretariaat.rafaelparochie@gmail.com
Voor dringende gevallen buiten deze uren kan hetzelfde tel. nummer worden gebruikt. Spreek uw vraag of bericht in. Deze zal dezelfde dag worden beluisterd.

FINANCIËN

Gironummer voor kerkbijdragen aan de parochie: giro 96 89 125

Andere stortingen: giro 12 45 302 t.n.v. RK. Parochie St. Rafaël Utrecht

email penningmeester: penningmeester.rafaelparochie@gmail.com

KERKBLAD

Redactieadres: Lichtenberchdreef 4
email: redactie.rafaelparochie@gmail.com

Uiterste inleverdatum voor kopij:
Nummer 5: 2 september 2010
Vouwen op 15 september 2010

WEBSITE

www.sint-rafael.nl

Van onze pastoor

Beste Parochianen,

Nu de vakantietijd in onze regio gaat beginnen, komt er even een ander levensritme voor velen van ons. Er is tijd voor andere zaken dan die welke ons doorgaans bezig houden. Het goed omgaan met de tijd is voor een mens bijzonder belangrijk. "Nooit tijd hebben" of "tijd teveel hebben" is beide even erg. De vakantietijd kan een mens helpen om het goede evenwicht terug te vinden. Genieten van een fijne vakantie heeft veel van doen met het goed besteden van onze vakantiedagen. Voor de ene mens betekent dit rustig thuis zijn, een ander zal graag naar het buitenland gaan om verzekerd te zijn van de zon en van een prachtige omgeving. Hoe dit ook mag zijn, als we in de vakantie de echte waarde van de tijd mogen beleven, dan brengt ons dat ontspanning. We krijgen weer een natuurlijke en gezonde kijk op het geheel.

"Alles heeft z'n tijd", zegt het boek Prediker. Er is een tijd van werken en een tijd van rusten. De afwisseling in vele zaken waarvoor ons in de vakantiedagen de gelegenheid wordt geboden, brengt inspiratie en het stemt tot nadenken. Hier ligt een mogelijkheid om rijker te worden aan ervaringen. De ervaring dat "alles z'n tijd heeft" leert ons niet alleen de betrekkelijkheid van de dingen. Het zegt ons ook iets over die grote geestelijke achtergrond van het menselijk leven, namelijk de eeuwigheid. Wij hebben de tijd van God ontvangen om ons innerlijk te openen voor de eeuwigheid. In God is er geen verleden, heden en toekomst, zoals wij dat kennen. Deze God is onze tijd binnengegaan om ons aan te spreken. Wie Hem wil zoeken, zal Hem vinden in binnen- en buitenland. In ons hart wil God een rustplaats vinden. Dat wil dit gebed verwoorden.

Mijn God,

Ik hoef niet naar de hemel te klimmen

Om met U te spreken en bij U mijn vreugde te vinden,

Ik moet mijn stem niet verheffen

Om met U te praten.

Al fluisterde ik heel zacht, Gij hoort mij reeds:

Want Gij zijt in mij, ik draag U in mijn hart.

Om U te zoeken heb ik geen vleugels nodig,

Ik heb me enkel stil te houden,

In mezelf te kijken, me niet te verwijderen van een zo hoge Gast.

Als bij mijn broeder, mijn beste vriend,

Mag ik bij U vertoeven,

U zeggen wat mij kwelt, U vragen mij te helpen:

Ik weet dat Gij mijn God en Vader zijt

En ik - hoe onwaardig ook - uw kind.

(H. Teresia van Avila)

Van harte een fijne vakantie toegewenst en voor wie op reis gaat: onder Gods bescherming een goede reis en een veilige thuiskomst!

Met hartelijke groet,

Jullie Pastoor George Paimpilli.

Kerkenleven

Vakantietijd is bij ons thuis ook de tijd voor een bezoek aan Kevelaer.

Het is inmiddels een traditie geworden. We stappen in de auto en anderhalf uur later bevinden we ons bij de Genadekapel, de Kaarsenkapel en de basiliek. Bij een vorige gelegenheid troffen we een speciale dag voor katholieken met een Tamil achtergrond. Van overal uit Duitsland, Zwitserland en de Benelux waren in groten getale mensen gekomen. Ze brachten niet alleen eer aan Maria zoals die in Kevelaer wordt geëerd, maar hadden ook een eigen Mariabeeld meegenomen waarvoor een lange rij pelgrims stond te wachten om er bij te bidden, er bloemen neer te leggen of een kaarsje op te steken. Twee Mariabeelden, twee culturen, twee pelgrimtradities, en toch één wereldkerk.

Vandaag treffen we het op een andere manier, want het is kermis. Maar dat is voor later. Eerst bezoek ik even buiten het centrum van het stadje een ruim opgezet park met een kruisweg. En hoewel het geluid van de kermis op de achtergrond hoorbaar is, overvalt mij in het park vooral de rust. Ik overweeg de verschillende momenten van het lijdensverhaal bij de verschillende staties, ervaar de stilte van het park, geniet van de bomen, en verheug mij over de zorgvuldige restauratie van een paar

kapellen. Verkwikt loop ik terug naar het centrum met zijn winkels en terrasjes. In een speelgoedwinkel tref ik Renilde en de kinderen. Want een kleinigheid daaruit en een ijsje zijn inmiddels ook vaste onderdelen van onze bedevaartstraditie.

Weer thuis stuit ik in de stadsbibliotheek op een boekje over wandelingen naar heilige plaatsen in Nederland. Bekende plaatsen, zoals Brielle (martelaren van Gorkum) en Dokkum (Bonifatius) en minder bekende, zoals Megen en –dichterbij huis– Maria van Renkum. Geen wandelingen van een half uurtje, zoals in het park van Kevelaer, maar een dagvullend programma. Dat spreekt mij wel aan als alternatief voor een autobedevoert. Ik neem mij voor dat boek nog eens te lenen tegen de tijd dat de kinderen een bedevaart niet meer gelijk stellen aan een bezoek aan de speelgoedwinkel. Maar dat ijsje blijft wel onderdeel van de traditie.

Lex Janssen diaken

Pastoor Joachim Skiba 25 jaar priester

Op 22 juni van dit jaar was het 25 jaar geleden dat onze oud-pastoor Joachim Skiba tot priester werd gewijd in de kathedraal van Opole/Silezië. Zijn feest werd de zondag ervoor, 20 juni, gevierd. Alvorens een impressie te geven van deze dag, eerst nog iets over hem. Een korte samenvatting van een artikel dat in het juninumnummer van het contactblad van zijn nieuwe parochie heeft gestaan.

Wij weten dat hij altijd bijzondere aandacht had en heeft voor de jeugd (hoewel dit in deze tijd een beladen klank heeft gekregen). Als kapelaan begon hij in de Nicolaasparochie in Pyskowice en gaf hij -naast zijn gewone pastorale werk -in de 22.000 zielen tellende St. Nicolaasparochie 20 uur per week catecheseles aan kinderen. Zij komen hiervoor in hun vrije tijd naar de parochie, want vanwege het communistische regiem wordt er geen godsdienstles op school gegeven. En hij was druk, want er waren 13 missen per weekeinde.

Tijdens een bezoek van kardinaal Simonis aan Opole in 1987, oppert deze het idee, enkele jonge Poolse priesters mee naar Nederland te nemen. Enige tijd voordat Skiba zijn driejarige kapelaanschap afsluit, hoort hij op

een priesterbijeenkomst van de mogelijkheid om naar Nederland te gaan. Omdat hij na drie jaar toch van parochie moet veranderen, voelt hij hier wel voor. Samen met twee andere priesters meldt hij zich voor deze uitdaging aan. Het duurt even voordat de drie in Nederland toegelaten worden. Eenvoudig is het niet, maar met toestemming van koningin Beatrix (op dezelfde dag jarig als pastoor Skiba!) lukt het uiteindelijk. In 1988 worden de Poolse geestelijken naar drie verschillende parochies in Nederland uitgezonden.

"Zo kwam ik in de H. Hartparochie van de Utrechtse wijk Oudwijk terecht", vertelt pastoor Skiba opgewekt. Twee weken lang nemen de drie pastores deel aan een spoedcursus Nederlands in Amsterdam. Daarna volgt op eigen initiatief een vervolgcursus in Utrecht, want er wordt veel gevraagd van hen: Nu al moeten ze voor hun werk de eerste preken in het Nederlands schrijven!

Na acht maanden doorzetten is het zover: Pastoor Skiba gaat naar Denekamp verhuizen en na de nodige ervaringen van daar verder naar de parochies van Dedemsvaart, Hardenberg en Slagharen. In 2003 keert hij naar Utrecht terug: deze keer naar de St. Rafaëlparochie, waar hij tot begin van dit jaar met veel liefde en toewijding werkzaam is.

Op de vraag "Is er nog mentaliteitsverschil tussen Poolse en Nederlandse parochianen?" antwoordt hij: "Niet wezenlijk". Overal heb je parochianen die heel aardig en behulpzaam zijn, maar je kunt net zo goed recalcitrante mensen tegenkomen.

Één van de meest opvallende verschillen is volgens pastoor Skiba dat hij door zijn catecheselessen in de grote Poolse parochies in eerste instantie de kinderen kende en van daaruit -via huisbezoeken - de ouders en grootouders.

In Nederland lijkt het tegenwoordig vaak net andersom: Tijdens de kerkdiensten ontmoet hij vooral de oudere generatie. Meestal leert hij pas met een begrafenisvoorbereiding de kinderen en kleinkinderen kennen! Als pastoor en voorzitter van het nieuwe parochiebestuur 'Lebuinus' droomt pastoor Skiba van een levendige parochiegemeenschap, waarin alle generaties op eigen wijze vertegenwoordigd zijn. "Samen koffiedrinken na afloop van de mis leidt automatisch tot ontmoeting", is zijn overtuiging.

En dan nu zijn feest.

Dat werd gevierd op 20 juni en begon om 11 uur met een plechtige eucharistieviering in de prachtig versierde Mariakerk in Deventer. Vrijwel geheel gevuld, met parochianen uit de verschillende kerken van zijn parochie, maar ook met veel oud-parochianen uit zijn vroegere parochies. Daaronder zeer veel mensen uit Overvecht. Maar ook waren er veel familieleden overgekomen uit Polen, waaronder zijn moeder en zus. En zelfs zijn oud-pastoor was gekomen om samen met hem de viering te doen. De lezingen werden gedaan in twee talen, Nederlands en Pools. Vicaris Cornelissen, die er ook was bij zijn installatie, hield een warme preek. De viering werd opgeluisterd door een samengesteld koor van de Mariakerk en de H.Hartkerk.

Na afloop was er een receptie in een nabijgelegen gelegenheid waar ieder de mogelijkheid had (en nam) hem persoonlijk geluk te wensen. Om half vijf was er een Vesperviering in de kerk in Wijhe, die ook druk bezocht was. Ook weer door oud-parochianen. Na afloop daarvan was er een koud buffet. Helaas was dit vanwege de beschikbare ruimte alleen voor genodigden.

Gevraagd naar zijn gevoelens over deze dag antwoordde pastoor Skiba oprecht: "Het was een mooie indrukwekkende dag, dat heb ik niet verwacht. Op bepaalde momenten was ik zelfs ontroerd. Ik ben dankbaar voor deze dag! Dankbaar voor mijn priesterschap, voor wat de mensen voor mij betekenen en ook voor wat ik blijkbaar voor de mensen beteken."

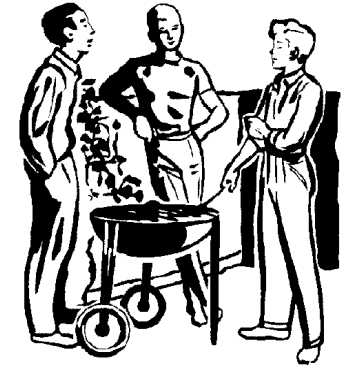
Zij die bij zijn feest aanwezig zijn geweest zullen waarschijnlijk hetzelfde gevoel hebben gehad dat ik had na afloop van de dag. Een warm en dankbaar gevoel dat ik bij deze dag aanwezig mocht en kon zijn, maar vooral dat ik hem heb mogen kennen.

Voor allen die er waren, maar zeer zeker voor hen die er niet bij konden zijn: bekijk de foto's die deze dag zijn gemaakt op de website www.rk-deo.nl en de film van de Vesperviering die te vinden is op de website van de OLV kerk in Wijhe (onder Locaties). De moeite waard!

CvdV

Barbecue

Zondag 4 juli jl. was er een barbecue bij onze kerk. Bij deze barbecue had onze pastoor alle jongeren van de Ludgerusparochie i.o. en hun ouders uitgenodigd. En gelukkig hadden diverse jongeren (en sommige ouders) gehoor gegeven en waren gekomen. Met hulp van enkele vrijwilligers is dat een heel lekkere en fijne middag en avond geworden. En het weer werkte zeer mee, want het was een prachtige zonnige dag.

Nu heeft hij ook het plan geopperd om voor de 'ouderen' een barbecue te organiseren. De datum welke daarvoor is gekozen is zondag 29 augustus. Nu moet je bij zo iets als eten wel weten op wie je mag rekenen in verband met de aankoop ervan. Daarom nodigen wij u, als u aan de barbecue wilt deelnemen, uit u op te geven. Daarvoor zullen binnenkort aanmeldingsformuliertjes achter in de hal van de kerk komen.

Hierop kunt u aangeven wie en hoeveel personen er komt of komen.

U wordt wel gevraagd bij het inleveren ervan direct te betalen, want er zijn kosten aan verbonden. Want u begrijpt, er moet vlees, vruchten, salades, stokbrood, drankjes, en, niet te vergeten, houtskool worden ingekocht. En, dankzij een bijdrage van ons bestuur, blijven de kosten laag, slechts € 5,- per persoon.

Opgave uiterlijk zondag 22 augustus, i.v.m. aankoop materialen.

De middag begint, met koffie en thee, om 15.00 uur.

De plaats is naar alle waarschijnlijkheid onder de voorluis van de kerk, bij ons glas-in-loodraam. Dan zijn we in ieder geval gedekt als het onverhoopt zou regenen. Maar we gaan voor zon.

De redactie

Van het bestuur

Op weg naar de nieuwe St. Ludgerusparochie. Dit zou het kopje van deze bijdrage aan het Contactblad genoemd kunnen worden.

De leden van de Stuurgroep zijn unaniem van mening dat de weg die we nu ingeslagen zijn zal leiden tot de formele eenwording op 1 januari 2011. Van het bisdom hebben de huidige besturen een decreet gekregen tot verlenging voor bepaalde tijd van de benoeming van parochiebestuurders. Hetgeen betekent dat de huidige bestuurders in functie blijven en hun werkzaamheden voortzetten. Maar zoals ik al eerder geschreven heb, zal er na de officiële samenvoeging voor u als parochiaan niets veranderen. Het huidige parochiebestuur zal dan locatieraad worden genoemd en zal zich blijven inzetten voor onze geloofsgemeenschap. Uw medewerking zal nog steeds nodig zijn en daar hopen wij als bestuur ook op.

Maar nu eerst is de vakantietijd aangebroken en gaan velen van ons er op uit om de accu weer op te laden. Genieten van de natuur of dingen doen waarvoor normaal geen tijd was. Als bestuur wensen wij iedereen een fijne vakantie en hopen dat we elkaar weer gezond en wel zullen ontmoeten.

Joop Schwartz

Dagje uit met het Rafaëlkoor

1 mei was het dan zover. De koorleden hadden weer flink gespaard en kon de pot verteerd worden zoals dat heet. Twee dames van het koor hadden in het geheim een uitstapje georganiseerd en tot het moment van vertrek hadden ze dat ook echt geheim weten te houden. Enkele leden hadden hun partner meegenomen en zo gingen we met 30 mensen op stap. Nadat we in

de zaal een kopje van de overbekende Rafaël koffie hadden genuttigd met uiteraard een versnapering erbij, stapten we in onze auto's en reden naar Leerdam.

Vooraf was er al een verdeling gemaakt wie met wie zou meerijden. Aangekomen in Leerdam hebben we natuurlijk eerst een kijkje genomen in de glasblazerij want bij een bezoek aan Leerdam mag dat niet ontbreken.

Daarna was er nog enige tijd over voor een korte rondwandeling voordat we naar restaurant de Blauwe hoed gingen voor de lunch. Na de lunch zijn we aan boord gegaan van een van de rondvaartboten voor een rondvaart op de Linge.

We hadden met z'n allen een plaatsje gevonden voor in de boot en nog voor het vertrek zat de stemming er al aardig in en onder aanvoering van onze dirigente en gangmaakster Anette zongen we uit volle borst een van onze oefeningen waarin ook enkele geluiden in voorkomen die uit de dierentuin stammen en waar Bokito jaloers van wordt. We hadden de grootste pret hetgeen niet gold voor de andere aanwezigen die ons bekeken alsof we van een andere planeet kwamen. We hebben ons de verdere tocht wel netjes gedragen zoals leden van een kerkkoor betaamt. Het was overigens maar goed dat onze dag zich grotendeels binnen afspeelde want de weergoden waren ons niet erg gunstig gezind; met bakken kwam het uit de lucht en de boot was van boven net zo nat als van onderen.

Na een uurtje lekker dobberen zijn we wederom in de auto's gestapt en reden we naar het dichtbij gelegen Asperen waar we bij binnenkomst een afslag misten en midden in het dorp terecht kwamen. Geweldige leuke misser was dat, het hele dorp was nog in Koninginnedag stijl, in elke tuin en voor ieder huis stond een afbeelding of pop uit een sprookjesboek. Een hele straat in Alice in Wonderland stijl, Roodkapje en de wolf, mensen als sprookjesfiguur verkleed en ga zo maar door.

Dit schijnt ieder jaar zo te zijn. 's Avonds zijn een aantal mensen nogmaals rondgereden en bleek alles ook verlicht te zijn. Best de moeite waard om eens te gaan kijken rond 30 april. Uiteindelijk zijn we in een restaurant beland waar we rond de open haard even op temperatuur konden komen en van een drankje genieten. Daarna genoten we van een heerlijk koud en warm buffet, tot in de puntjes verzorgd, en een prima bediening in een eigen zaal.

Tijdens dit buffet hebben we even stilgestaan bij het komende vertrek van Anette en met een lach en soms een traan al een soort afscheid genomen. Rond de klok van 21.00 uur zijn we weer in de auto's gestapt en huiswaarts gereden. Ondanks het slechte weer kunnen wij terugkijken op een bijzonder geslaagde dag.

Gemengd koor Rafaël

Tentoonstelling kardinaal Simonis

In 1931 werd Ad Simonis als zoon van een tandarts in Lisse geboren. Hij groeide er op en volgde er de lagere school. Na zijn opleiding aan het klein seminarie Hageveld in Heemstede, ging hij naar het groot seminarie in Warmond. Na zijn priesterwijding werd hij kapelaan, eerst kort in Waddinxveen, daarna in Den Haag. In 1971 werd heel Nederland verrast door het bericht dat kapelaan Simonis benoemd werd tot bisschop van Rotterdam. Heel wat katholieken in Nederland hadden veel moeite met zijn benoeming en lieten dat door openlijke protesten merken ook. Simonis stond bekend als een behoudend iemand. Dat bleek ook uit allerlei controversiële uitspraken die hij deed, niet alleen als bisschop, maar later ook als aartsbisschop en kardinaal. In 2009 ging hij met emeritaat. Sindsdien woont hij in Mariapoli Mariënkroon in het Brabantse Nieuwkuijk .

Voor het Lissese Museum 'De Zwarte Tulp' is de figuur van Simonis interessant genoeg om aan hem een tentoonstelling te wijden. De expositie heeft dan ook als titel meegekregen: KARDINAAL SIMONIS, ZOON VAN DE BOLLENSTREEK en is op vrijdag 4 juni geopend.

De tentoonstelling duurt tot en met 15 augustus van dit jaar.

Op de expositie zal uitgebreid aandacht worden besteed aan de verschillende periodes uit het leven en de carrière van de kardinaal: zijn jeugd in Lisse, de seminariejaren in Heemstede en Warmond, zijn kapelaansjaren, de benoeming en wijding tot bisschop van Rotterdam, zijn benoeming tot aartsbisschop en zijn jaren als kardinaal.

Het museum is geopend van dinsdag tot en met zondag (13-17 uur).

De Zwarte Tulp

Grachtweg 2a,

Lisse

Vieringen in de St. Rafaël kerk

za	24 jul	19.00 uur	Eucharistieviering <i>Pastor Moorman</i>
zo	25 jul	11.00 uur	Eucharistieviering <i>Pastor Swijnenberg</i>
za	31 jul	19.00 uur	Eucharistieviering <i>Pastor Eppink</i>
zo	1 aug	11.00 uur	Woord- en Communieviering <i>Diaken Lex Janssen</i>
za	7 aug	19.00 uur	Woord- en Communieviering <i>Pastor G. Westerveld</i>
zo	8 aug	11.00 uur	Woord- en Communieviering <i>Pastor G. Westerveld</i>
za	14 aug	19.00 uur	Eucharistieviering <i>Pastoor George Paimpillil</i>
zo	15 aug	11.00 uur	Eucharistieviering <i>Pastoor George Paimpillil</i>
za	21 aug	19.00 uur	Eucharistieviering <i>Pastor Eppink</i>
zo	22 aug	11.00 uur	Eucharistieviering <i>Mgr. T. Hoogenboom</i>
za	28 aug	19.00 uur	Eucharistieviering <i>Pastoor George Paimpillil</i>
zo	29 aug	11.00 uur	Eucharistieviering <i>Pastoor George Paimpillil</i>
za	4 sep	19.00 uur	Woord en Communieviering <i>Pastor Peter van Kessel</i>
zo	5 sep	11.00 uur	Woord en Communieviering <i>Pastor Peter van Kessel</i>

za	11 sep	19.00 uur	Woord- en Communieviering <i>Diaken Lex Janssen</i>
zo	12 sep	11.00 uur	Woord- en Communieviering <i>Diaken Lex Janssen</i>
za	18 sep	19.00 uur	Eucharistieviering <i>Pastoor George Paimpillil</i>
zo	19 sep	11.00 uur	Eucharistieviering <i>Pastoor George Paimpillil</i>
za	25 sep	19.00 uur	Eucharistieviering <i>Pastoor George Paimpillil</i>
zo	26 sep	11.00 uur	Eucharistieviering <i>Pastoor George Paimpillil</i>

Poolse Eucharistievieringen

Iedere zondagmorgen, aanvang 12.30 uur

Polska Msza SW Niedziela 12.00 Ks. T. Kozienski

Vieringen door de week

Door de week zijn er twee vieringen, op dinsdagavond om 19.00 uur en op donderdagmorgen om 9.00 uur.

Dan is er iedere derde vrijdag van de maand in de Rafaëlkerk een ouderenviering, aanvang 10.00 uur. Na afloop daarvan is er koffie of thee. Deze periode dus 20 augustus en 17 september.

Parochie wel en Wee

Overleden: Simon Klutz
28 september 1924 - 11 mei 2010
Hij woonde Androsdreef 22 en werd 85 jaar

Geboren op 28 september 1924 in Utrecht in een groot gezin. In 1946 meldt hij zich als oorlogsvrijwilliger en wordt hij uitgezonden naar Indië. In 1949 komt hij terug. Na verschillende baantjes gaat hij als burgerambtenaar werken in de officiersmess van de Kromhoutkazerne. Hij ontmoet Tiny Haak, wordt verliefd en trouwt met haar. Op aanraden van zijn schoonvader wordt hij beroepsmilitair bij de Koninklijke Luchtmacht, waar hij uiteindelijk de functie bereikt van chef kok met de rang van adjudant. Voor het zover is heeft hij vele standplaatsen gehad zoals de Kromhoutkazerne, de Vliegbasis Gilze Rijen, Paleis Soestdijk en een aantal keukens bij de in Duitsland gelegerde onderdelen. Zijn vrouw Tiny volgt hem overal. Door omstandigheden komen uit hun huwelijk geen kinderen voort, dat zij beiden zeer betreunden. In 1979 wordt hij 55 jaar en dat was toen de leeftijd dat een militair met functioneel leeftijdsontslag ging. In 1980 verhuisde het echtpaar naar de Androsdreef hier op Overvecht. Na zijn arbeidszame periode gaat hij zich toeleggen op het verbouwen van de groenten in zijn eigen volkstuin. Want tuinieren was zijn lust en z'n leven. Op 4 september 2003 overlijdt zijn echtgenote Tiny. Toen er kort daarna een oproep werd gedaan voor vrijwilligers voor het onderhoud van de tuin van de kerk ging hij dat doen, maar was altijd bereid was zich ook in te zetten voor andere zaken.

Ongeveer 2 jaar geleden begon zijn gezondheid hem in de steek te laten. Hij kwam nog wel regelmatig langs, maar kon niet meer doen wat hij wilde. In de morgen van 11 mei blies Simon zijn laatste adem uit. Hij was lid van de Vereniging van Oud Militairen. Tijdens de plechtigheid in het crematorium waren een aantal leden aanwezig die in een sobere plechtigheid hem de laatste eer bewezen.

Vieringen buiten de Rafaëlkerk

Vieringen in de Johanneskerk

25 jul	Zomerviering	Ds. Harry Wim Wierda
1 aug	Zomerviering in Jeruel-kapel	Mw. Ds. M Tüski
8 aug	Zomerviering	Ds Harry Wim Wierda
15 aug	Zomerviering in Jeruel-kapel	Mw.Ds. M.Spee
22 aug	Zomerviering	Ds. Cees van Steenis
29 aug	Viering van Schrift en Tafel	Ds. Harry Wim Wierda
5 sep	Viering van Schrift en Tafel	Ds. Harry Wim Wierda
12 sep	Oec. Woorddienst	Zr. Drs. Anne- Marie Bos
19 sep	Oec. Woorddienst	Ds. Harry Wim Wierda
26 sep	Viering van Schrift en tafel	Ds. Harry Zeldenrust

Alle vieringen beginnen om 10.00 uur, tenzij anders aangegeven.

Vieringen in Tamarinde

5 jul		Mw Prins
1 aug	GEEN VIERING	
8 aug		ds Jurjens
5 aug		ds Jurjens
2 aug		Da Meynen
9 aug		Mw vd Schrier
5 sep	GEEN VIERING	
2 sep		Mw Dubois
9 sep		ds Jurjens
6 sep		Dhr Smits
3 okt	GEEN VIERING	

Alle vieringen beginnen om half elf in zaal Vredenburg. Vrijwilligers zijn beschikbaar om mensen die de viering willen bezoeken op te halen.

Vieringen in Rosendaal

5 jul	Eucharistieviering	Pastor Moorman
1 aug	Schrift en Tafel	Annijge Bos
3 aug	Eucharistieviering	Pastor Moorman

15 aug	Mariatenh. Schrift en Tafel	Annijge Bos
22 aug	Schrift en Tafel	Renske Prins
29 aug	Woord- en Communieviering	Erik van Kerkhoff
5 sep	Woord- en Communieviering	Pastor Hettinga
12 sep	Eucharistieviering	Pastor Moorman
19 sep	Woord- en Communieviering	Erik van Kerkhoff
26 sep	Schrift en Tafel	Annijge Bos

De vieringen zijn (tenzij anders aangegeven) iedere zondagmorgen en beginnen om 10.45 uur in de Rode Zaal. Daarnaast is er in de kapel

- iedere woensdag om 16.00 uur een korte gebedsdienst in de kapel
- iedere vrijdag rond 10.30 uur een aangepaste kerkdienst voor de PG-bewoners

Zorg op Dreef

Even in de hemel

Voordat je in een verpleeghuis moet gaan wonen is er vaak al heel wat gebeurd. Ik schrijf 'moet gaan wonen', omdat bijna nooit blijmoedig de keuze wordt gemaakt om onder dat dak je leven te slijten. Maar het kan vaak niet anders.

In de meeste gevallen is er thuis veel geprobeerd, familie-vrienden hebben inventief van alles en nog wat bedacht om goede zorg te blijven geven, met kunst en vliegwerk heeft men het beste van zichzelf gegeven. En dan, dan moet de keuze worden gemaakt. Het kan niet meer zo. Er moet nog meer professionele zorg komen, het verpleeghuis komt in zicht. En in het verpleeghuis, als je geluk hebt, krijg je een eigen kamer, en anders deel je je kamer met een ander. De zorg is vriendelijk, toegewijd, maar...je moest

veel achterlaten. Je spullen, de herinneringen die aan die spullen zitten, woont kleiner, de mede-bewoners....wie zijn 't allemaal? En dan ook nog....vaak de confrontatie van het steeds afhankelijker worden van zorg, de tillift, de rolstoel, jezelf niet meer helemaal kunnen wassen en aankleden.

Als mensen nieuw binnenkomen probeer ik hen als geestelijk verzorgster snel te bezoeken. De aandacht, mijn nieuwsgierigheid naar hun verhaal, doet hen vaak goed. En wat hoor ik dan veel. Maar er is ook verdriet over de verandering in het wonen, het achterlaten van alles wat zo lief was en het achteruitgaan van de gezondheid. Ik luister, leg verbindingen, bekijk foto's, troost en probeer te bemoedigen. Samen proberen we in de ruwvaren woestijn iets van een lichtpuntje te zoeken. Daar kan je je in alle rauwheid even aan vasthouden en de dag van morgen komt dan weer als vanzelf. Ook al het zorgpersoneel draagt hierin haar steentje bij, ieder op zijn eigen wijze. Als ik over de afdeling loop hoor ik vaak geruststellende woorden, is er lieve aandacht en zachte zorg.

Enkele weken geleden bezocht ik weer een nieuwe bewoner. Na mijn lopen op de deur hoorde ik uit een murmelmond dat ik binnen mocht komen. Ik trof een heer zonder gebit, in elkaar gedoken in een nog karig ingerichte kamer.

Hij vertelde wie ik was, en dat ik graag kennis met hem wilde maken. Hij was heel blij met mijn komst en was in zijn verhalen mijn vragen bijna steeds voor. Toen ik hem vroeg wat voor werk hij vroeger had gedaan, zei hij dat ik vroeg of hij getrouwd was geweest. Het leek er zelfs op dat hij heel graag hier over wilde vertellen. En hij vertelde mij, met zo'n achtere murmelmond, dat hij niet was getrouwd, dat hij vroeger, al toen hij nog heel klein was, al bij de aanblik van meisjes geweldig moest blozen, dat het ver achter zijn oren. Zo verlegen als hij was, en dat is hij altijd gebleven. Maar ach, hij had een goed leven gehad, had het nooit echt gemist. En nu. Nu, zo zei hij 'juffie, het lijkt wel of God het allemaal zo heeft bedoeld, dat het zo moest zijn, dat het zo moest worden. Nu ik hier woon, en ik word 's morgens wakker, dan kijk ik in de mooiste bruine ogen van de wereld. Wat een lieve, mooie meisjes, een aantal uit andere landen. En wat zijn ze aardig voor me, ze doen echt bijna alles voor me. Ze helpen met aankleden, wassen, ze koken voor me. Echt juffie, die vrouwen, ik ben nooit getrouwd, maar nu...ik heb het zeker zo goed.'

Voor deze man was het gaan naar het verpleeghuis een soort tocht naar de hemel. De tinteling van vrouwelijke schoonheid was voor hem als een zee van geluk in zijn tot nu toe gewone kabbelende leven. Soms hoef ik het licht uit de hemel niet te zoeken en op te roepen. Dan is het er als vanzelf. Wat heb ik een mooi werk!

Thea Peereboom, geestelijk verzorger Aveani

Verkoop van kaarten

Na een lange tijd ontvingen we tenslotte in mei 2010 een brief van pastor Denis. Dat nieuws was niet meer op tijd om te melden in het Contactblad van mei.

De Bisschop heeft pastor Denis aangesteld tot beheerder van een diocesane timmermanswinkel, waar lokale meubelen worden gemaakt.

Verder viert hij drie keer in de week de Eucharistieviering in de Zomba katholieke middelbare school. Wanneer nodig vervangt hij ook de priesters van de nabije kathedraal en van andere parochies.

In juni hebben we weer € 300,00 kunnen sturen naar pastor Denis via de Nederlandse arts Esther Ratsma, die hier met verlof was.

Terug in Malawi zou ze zo vlug mogelijk contact opnemen met de pastor. Ik denk dat hij dit mooie bedrag goed zal kunnen gebruiken bij zijn nieuwe opdracht.

Hartelijk dank voor uw steun door het kopen van onze kaarten.

Namens de kaartengroep,

Livina de Nijs mmz

Support our fight for human rights

Sponsorloop met sportieve parochianen .

Op zondag 20 juni 2010 werd in de binnenstad van Utrecht de jaarlijkse sponsorloop ten bate van Amnesty gelopen. Daar deden ongeveer 50 mensen aan mee, waaronder onze sportieve Clemie Bouman met 5 rondes van 800 meter, en ook Annemarie Scheerboom (lectrice) en haar vriend Stefan van Elk waren van de partij. Jonger zijnde liepen deze 18 rondes! Clemie heb ik hiermee na afloop al gefeliciteerd, en Annemarie en Stefan: bij deze.

U vindt dit Goed Nieuws en steek voor hen allen graag de loftrumpet.

Om midden in de zomer over kaarsen schrijven lijkt een beetje vroeg, want denken onder u denken dan aan de Kerst- en wintertijd met de gezelligheid van het kaarslicht. Maar het is een juiste gewoonte om bij verdriet, ziekte, bijzondere intentie, slagen van een operatie of examen, enzovoort, een kaars aan te steken om Gods zegen of bijstand aan te roepen. Veelal doet u dit bij een bezoek aan een kerk of na een mis.

Wat vindt u ervan om dan ook een kaars op te steken voor gevangenen waarvoor Amnesty International aandacht vraagt naast het schrijven van brieven. Ook dit gebaar van medeleven wordt enorm gewaardeerd door mensen die hoe dan ook gemarteld worden of met eenzame opsluiting te maken hebben!

Bij mij brandt er op geregelde tijden een Amnestykaars om in gedachten bij deze mensen te zijn, naast de vele persoonlijke gebeden en intenties. Ook na de nieuwsberichten beluisterd te hebben vind ik vaak een reden om een kaars op te steken. Vindt u het ook zinvol zo'n kaars aan te steken, voor deze of andere redenen?

U kunt de kaarsen bij mij bestellen. Dan zorg ik ervoor dat deze bij een volgende schrijftocht aanwezig zijn bij de AI schrijftafel. De kaars is 10 cm hoog, 8 cm dik en kost € 4,95 per stuk.

En zo'n te bestellen fraaie witte kaars heeft een gedicht van Emelda Shuma:

Wat een glimlach vermag

Hij kost niets maar brengt veel teweeg.
Hij schiet voorbij in een flits maar de herinnering eraan blijft soms voor altijd.
Toch laat hij zich niet kopen, lenen of stelen.
En als ik te moe mocht zijn je een glimlach te schenken.
Wil je er alsjeblieft een van jou achterlaten.
Want niemand heeft een glimlach zo nodig als wie er geen meer te geven overheeft.

U kunt de kaars(en) bestellen bij Wim van Gessel; telefoon 262 1510 maar daar ook uw reactie kwijt over dit artikel.

Verder kunt u contact opnemen met Clemie Bouman, Emmy Bouwman en Paul van der Laan tijdens de maandelijkse schrijfactie.

Gregoriaans zingen in de Josephkerk

In de vakantiemaanden juli, augustus en september willen we een koor proberen te vormen van mannen die een gregoriaanse mis met elkaar willen instuderen en uitvoeren. Ook jonge mannen die zich hierin willen oefenen zijn van harte uitgenodigd.

Het vakantieproject is een initiatief vanuit de Ludgerusparochie. De repetities vinden plaats op een doordeweekse morgen van 10 tot 12 uur in de Josephkerk, Draaiweg te Utrecht. Er wordt een gevarieerd programma van traditionele gregoriaanse gezangen ingestudeerd. Dit wordt tijdens een eucharistieviering in één van de kerken van de Ludgerusparochie ten gehore gebracht.

Voor aanmelding en info kunt u zich wenden tot Marietrees Broeren, dirigente, E: broeren.123@online.nl.

Vaarschuwing

mlangs heeft een van onze parochianen een bekeuring gekregen vanwege het feit dat de achterwielen van zijn geparkeerde auto in het gras stonden op het jeu de boules veld voor onze kerk.

Veel leven in een tijd dat Overvecht landelijk bekend is vanwege het grote aantal vervelende en/of criminele jeugdbendes, waar volgens de burgemeester en de politie van Utrecht weinig of niets aan te doen is. Maar, blijkt nu, ook in een tijd dat de politie wel tijd en mensen genoeg heeft om op zondagmorgen het kerkplein op te komen om te onderzoeken of daar auto's van kerkbezoekers foutief geparkeerd staat.

Wegvoerdota bene buiten de openbare weg, in een gebied dat vrijwel geheel eigen terrein is.

Onze kerk staat er al vanaf 1966 en is, en dat weten we zeker, nooit betrokken geweest bij negatief handelen van wie dan ook.

Wij begrijpen dan ook niet waarom 'onze' politie dan zoveel moeite doet om juist CHRISTELIJKE kerkgangers te controleren op foutief verkeersgedrag op en bij het parkeerterrein van de kerk.

Op zondagmorgen!

Misschien kan een vertegenwoordiger van deze organisatie, die dit artikel leest, reageren op dit artikel en mogelijk enige uitleg verschaffen.

Wij zijn benieuwd!

Maar voor u als kerkganger geldt wel de waarschuwing:

kijk goed of uw auto goed geparkeerd staat -

de politie kent geen pardon!

Voor de kinderen

Waarom gaan we naar de catechesegroep?

1. Waar kan ik dingen over Jezus te weten komen?
2. Hoe kom ik erachter waarom zoveel mensen geloven dat Hij de zoon van God is?
3. Waar vind ik iemand die uitlegt wat christenen zijn?
4. Wie kan me vertellen wat bidden is?
5. Waar kan ik praten over mensen die geen christen zijn maar wel in God geloven?

Antwoord : in de catechesegroep!!

Je kunt er naar toe gaan uit nieuwsgierigheid of omdat een vriendje er over heeft verteld.

Je kunt er naar toe gaan omdat het op school gegeven wordt.

Meestal ga je er naar toe omdat je ouders je erheen sturen. Ze hebben je laten dopen en hebben beloofd je de kans te geven Jezus Christus te leren kennen, de Bijbel en de Kerk.

Je leert er ook samen met anderen, volwassenen en kinderen, als christenen met elkaar om te gaan.

bron : maar wie is God

Marianne en Peter

- FEEST - SAMEN - FEEST -

Voor wat volgt heeft u zeker ruimte in uw agenda

**Rafaëlfeest vrijdag 8 oktober
aanvang 19.00 uur**

**Orgelconcert zondag 10 oktober
aanvang 15.00 uur**

**Meer informatie komt in het volgend
contactblad**

- SAMEN - FEEST - SAMEN-

Wel of niet ontvangen van het contactblad van de RK parochie St. Rafaël

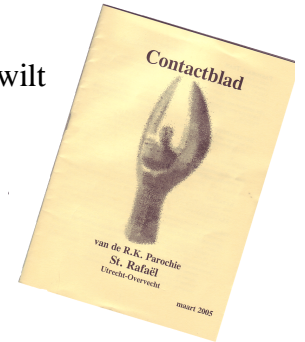
Als u

- dit blad niet in uw brievenbus krijgt, maar u wilt het wel ontvangen,
- u ontvangt dit blad wel thuis in de bus, maar stelt er geen prijs op,
- u wilt ingeschreven worden,
- u wilt uitgeschreven worden,

vul dan onderstaande coupon in en stopt deze in de brievenbus van de pastorie, Lichtenberchdreef 4.

U kunt ook het secretariaat bellen.

Tijden en telefoonnummer staan voorin.

COUPON VOOR DE PAROCHIE

Naam:.....

Adres:.....

Postcode/Plaats:.....

Ik wil graag (*)

- Ingeschreven worden
- Uitgeschreven worden
- Contactblad ontvangen
- Geen contactblad meer ontvangen

Als u wilt worden ingeschreven in de administratie zenden wij u een inschrijfformulier, voor u en mogelijke gezinsleden, waarin wij u vragen naar geboortedatum, naam en geslacht.

(*) aankruisen wat gewenst

Misintenties

**Wat u maar
kwijt wilt**

BUS

Suggesties

Wensen

Verhuisberichten

kunt u opgeven door naam en/of intentie met datum van de viering te deponeren in de bus rechts in de hal, of op te geven bij het parochiesecretariaat. Gaarne minimaal één week voor de betreffende viering. Een bijdrage kan in de envelop worden bijgesloten of worden gestort op giro nr. 1245302 t.n.v. Kerkbestuur St. Rafaël, met vermelding "misintentie". Voor een snelle verwerking op de envelop aangeven dat het om een misintentie gaat.